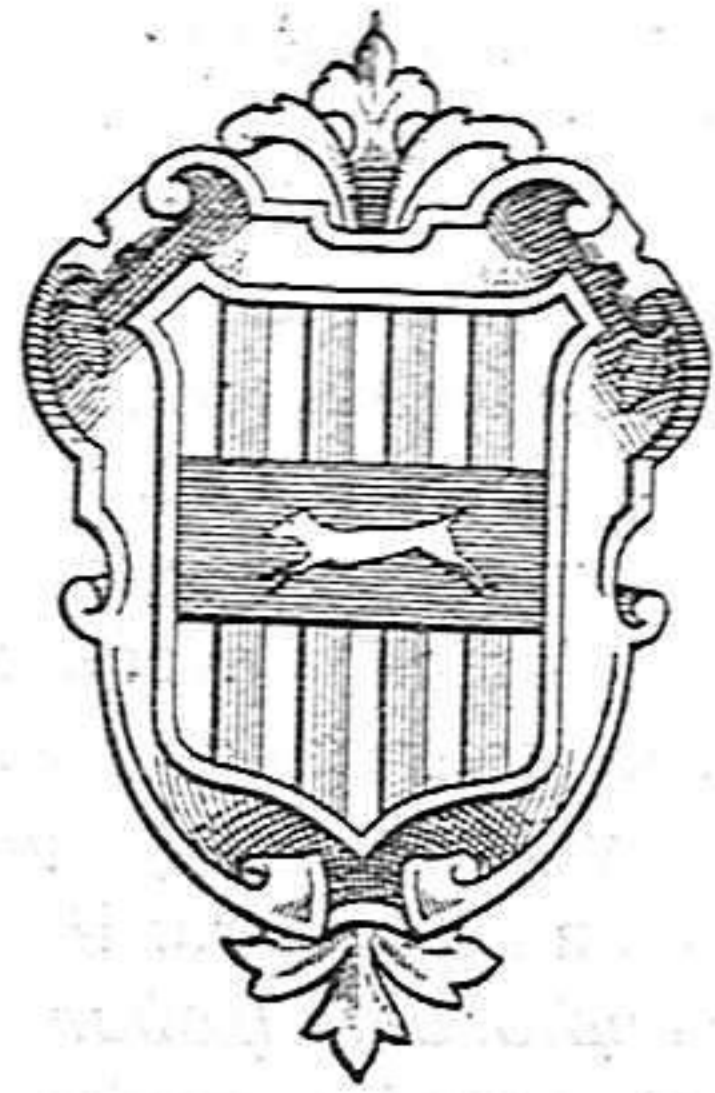

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 17 JORIOL 1915

Núm. 29

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Homenatge Nacional al Papa

La pensada del Centre de Defensa Social, de Madrid, de firmar un homenatge al Papa, ha preses tals proporcions que se calcula que formaràn uns 120 volums els plecs enquadrats, a on aniràn millons de firmes d'espanyols.

Nostro confrare, «El Norte» de Girona, ha proposat que la Premsa catòlica d'Espanya, que tant ha contribuït en la recollida de firmes, dediqui un número a Benet XV i honri les seves columnes amb el missatge que'ls catòlics espanyols li han d'enviar.

Amb tal motiu, *La Veu d'Inca*, s'associa a tan laudable homenatge, rendint adhesió de filial afecte a l'augusta Persona de Benet XV, i comparteix amb Ell, l'angunia que causa a son cor paternal el horrors de la guerra, tot preguntant a Deu Nostre Senyor, perquè venguen dies de pau i benança per la desgraciada Europa, i que'l Pare Comú dels feels pugui tornar pasturar sense entrebancs les seves estimades ovelles.

Beatísimo padre:

Las angustias de vuestro paternal corazón al contemplar la guerra que despedaza a las naciones, encona entre sí a los hijos de la misma madre la Iglesia y llama a las puertas de la Ciudad Eterna, privando a Vuestra Santidad de la independencia necesaria para ejercer el ministerio apostólico de paz, de mansedumbre y de justicia, conmueven profundamente a los españoles que comparten con Vuestra Santidad las amarguras de vuestro santísimo pecho.

Ante los designios inescrutables de Dios que guía a tos pueblos por los senderos de la historia y vela especialísimamente por la

salvación del Pontificado así en los trances de la próspera como de la adversa fortuna, rendimos humildemente nuestro juicio con la fe de creyentes y el corazón de españoles preparados para sufrir con resignación las iras del cielo. Mas por si llega a sonar la hora trágica en que la Cátedra de San Pedro, asentada secularmente sobre Roma haya de buscar asilo lejos de la cúpula del Vaticano, el pueblo español que a la hidalguía de su raza y a la generosidad de sus anhelos, unió siempre una devoción ardiente a la Santa Sede, ofrece a Vuestra Santidad, hospitalaria mansión en esta tierra bendita enriquecida con las reliquias de innumerables santos y amasada con la sangre de los héroes que forjaron la patria en la fragua encendida de la fe católica.

Si a las ricas preseas engarzadas en nuestra historia brillante, si a la dicha inestimable de tener en España el Pilar sagrado de Zaragoza y de hablar por nuestras monumentos, nuestras letras y nuestras artes un lenguaje que sube al cielo como ferviente plegaria, uniese la nación española la gloria inmerecida de cobijar siquiera un monumento al representante de Cristo en la tierra, de ofrecer asilo inviolable al Papa, cuando ebrios de furor se desgarran otros pueblos, más que los muros majestuosos de El Escorial os servirían de escudo, Santísimo Padre, nuestros pechos esfuerza y más que sobre la tierra de España se asentaría vuestro trono sobre los corazones españoles.

Por ello, el pueblo idalgo y generoso se asocia efusivamente al ofrecimiento del Gobierno y abre de par en par las puertas de la patria española para recibirnos triunfante, si la ocasión llega, y prosternarse reverente a los pies de Vuestra Santidad.

ELS CARRERS D'INCA

I

*Els des mig són grans...
desde temps enrera
el trafec impera
amb les dues mans.*

*Dels passeigs galans
coven la quimera...
l'elegancia impera
amb les dues mans...*

*Treuen al portal
tot l'arrèu venal
a la gent que passa,
dels pobles veïns
que omplint els camins,
se'n van a la plassa.*

II

*Tot carrer que estiga
lluny del trui central,
d'un pagès leial
fa la cara amiga...*

*Arreu veis que abriga
pampolós parral
el cruïat portal
d'una casa antiga,*

*que per tot veinat
té un pitxer gelat
d'aigo, quant va escassa...*

*i hi fa un ventijol,
fresc, si és camperol,
teb, si ve de plassa...*

III

*Oh! els carrers forans
si ho són delitosos!
obrint ufanosos
els pits an els camps!*

*Estrets o mals-plans
són prou bellugosos,
plens de sanitosos
aires i d'infants.*

*Les dones al sol
tan el pampussol...
qui adoba... qui xerra...*

*i el tet a l'infant,
que està plorinyant,
ta serra-ma-merra!...*

DISCURS LLEGIT P'EN JAUME SAMPOL SEMINARISTA A LA VEL-LADA LITERARIA QUE ES CELEBRÀ EN HONRA DEL BEAT RAMON LULL.

Senyores, Senyors:

No ja el presentar-vos una estil·lada i substancial coneixensa, sino sols a riscar-me a donar una idea senzilla i sumariíssima de l'abundosa producció intel·lectual de l'illuminat Doctor i Mestre gegantí l'inclit Ramon Lull, resulta per les meues flagues i apoquides forces una tasca feixuga i difícil, un treball espinós i masell de dificultats. Perque digau-me ¿qui no's sent astorat, quant veu aqueixa àguila reial, que amollant ses robustes ales amb magestuosa volada s'alsa per amunt, per amunt, fins a percebre les sublimitats de la més íntima contemplació divina, fins a quedar embadalit i comprès p'els escalfats batecs de son Amat? Essent-me, idò, impossible pintar-vos amb mà de mestre i amb vius colors l'opulència d'idees excelses i coneixements variats d'aquella vasta intel·ligència, permeteu-me que amb mà tremolosa i palidament vos presenti d'ells un compendi breu encara que mal dibuixat.

Ramon Lull rebé de sos pares aquella instrucció i educació literaria que solien tenir els fills de les famílies nobles, no destinats a la carrera eclesiàstica, consistent en sebre lletgir, escriure, Catecisme, Matemàtiques, Gramàtica i Poètica; estudis, com se veu, molt rudimentaris, puis en aquells temps mig-ivals les ciències fogint del crui-xit de les armes i del frágor dels combats, havien cercat redòs a dins les cel·les ombrívols dels monastirs. En sos viatges que feu essent page del Rei En Jaume I, el Conqueridor, per Aragó, Catalunya, Montpeller, Rosselló, Cerdanya i Valencia, i més tard essent Majordom del Palau d'En Jaume II, mentres en mig d'els afanys de la Cort, descuidant els interessos del seu esperit, robaven son cor les vanitats del sigle i els plers il·lícits, va anar adquirint un depòsit considerable de coneixements de les persones i coses de son temps, que més tard havia de aprofitar per escriure tractats de reforma de les costums. Mes quant amplificà considerablement els que ja tenia i n'adquirí d'altres, fonc després de sa maravillosa conversió; llavors com al·leta lluitador s'umpl de coratge i ardiment per dur avant el seu elevat ideal de fer de tots els homos un sol remat baix de la vigilància d'un sol pastor, sacrificant per aquest fi tot lo que tenia, escriguent llibres sens nombre per dur la persuasió a les intel·ligències i a les voluntats dels infeels amb la demostració de les veritats sobrenaturals per medi de proves i racns naturals, i apareguent sempre com assedegat p'els desigs del martiri.

Lull aprèn el llatí i l'àrabe, s'entrega a l'estudi de la Filosofia i de la Teologia, demanant a Deu en fervent oració ciència per dur a bon terme el sen propòsit. Retirat dalt el solitari puig de Randa i al·sort en la

contemplació de Deu, l'Esperit Sant, font de tota ciència, li inspira la manera d'escriure un llibre per desfer els errors dels infeels i fer-los veure la doctrina de la fe catòlica; inspiració que comprenia les veritats i principis generals, d'on ell, navegant amb son treball, arrancàs i tregués, com de dins una mar fonda, les veritats i fets particulars. Segons aquesta norma escriu Ramon el llibre *Art compendiosa de trobar veritat*; i fent mercès a Deu per les gracies rebudes, li demana camí i direcció, perque aquella ciència no sia frévola i estèril; i Deu premia aquesta oració infundint-li més elevats coneixements d'Ell mateix, dels Angels, dels bens celestials i d'altres coses per medi d'un hermosíssim Angel baix de la apariència de pastor, que el deixa en estàtica admiració, després de tenir-lo embadalit es temps d'una hora amb sutilíssimes revelacions, que un altre per descobrir, hauria hagut de mester molts de dies, segons confessa el mateix Lull.

Establí el fonement del seu sistema dins el primer llibre *Art Compendiosa*, el seu prodigiós ingeni se consagra a desenvolupar-lo amb un, podríem dir, aixam de llibres, que semblen còme venes nades d'una mateixa font, que brollen i s'escampen per assaonar la terra inculta. La seua ploma dona a llum el *libre del Gentil i los tres Savis*, on valguent-se de raons necessaries i demostratives manifesta la veritat i els Misteris de la fe cristiana i revela lluminosos coneixements de les doctrines dels sarraïns i infeels. Mes on queda ben retratada l'imponent figura i magistral esperit del Beat per l'excelsit i elevació de la ciència teològica i per la sutilesa i penetració filosòfica, és en el *libre de Contemplació*, que guia l'homo cap a Deu, per medi de la meditació, dividit en 365 capítols corresponents an els 365 dies de l'any. Allà de les coses més ordinaries i mesquines i dels exemples més trivials, aixeca l'esperit a la contemplació de Deu; per considerar lo Increat se fixa en tota la naturalesa creada: Angels, benaventurats, elements, vegetals, animals, l'homo; estudiant llavors la naturalesa, potencia, operacions, estats i aplicacions d'aquests sers; amb una paraula, s'extén a tot el cercle de la Teologia, i Filosofia. Ademés d'aquest tractat enciclopèdic, que ell tot sol bastaria per estampar a la seua personalitat científica i literaria el segell d'immortalitat, compongué l'*Art universal*; amplificació i exposició de l'*Art compendiosa*, a fi de que més facilment se percebés i assaborís el contingut d'aquest llibre.

L'erudició de Ramon Lull s'extén a tots els rams del sebre humà; i per la seua ploma sens atural en surten novelles i vibrantes manifestacions, que no sols enraonen de Teologia, i Filosofia, sino també de Ciències naturals, Medicina, Dret; tresors inagotables de sabiduría i inspiració.

I tots aquests esplendorosíssims raigs que de l'enteniment privilegiat del nostre Sabi i Sant brollaven, no porien fer llum sols dins l'illa dels nostros amors, sino que

volant damunt la blavor del Mediterrani havien d'atracar a les riberes d'allà d'assà i estendre claror per tota la Cristiandat i fins i tot per terres d'infeels. Els seus llibres deixen astorats els sabis que'ls examinen; per medi d'ells s'obren moltes i admirables conversions. La seua ciència s'obri pas per dins els Palaus dels Papes, Reis i Emperadors, per dins les universitats, en els Capítols de les Ordes franciscana i dominicana i en el Concili ecumènic de Viena. En mig dels seus llargs i nombrosos pelegrinatges dona prova de la prodigiosa fecunditat del seu ingeni, escriguent tractats per totes les edats i estaments socials, com són les precioses obres didàctiques, *Doctrina pueril* i *libre del orde de cavalleria*, on diu l'insigne lulista D. Mateu Obrador, s'hi percebé l'aletieg, la vibració palpitant, l'expressió característica del pensament de Ramon Lull, podria dir-se que s'hi sent córrer la seua ploma; també el magnífic poema *Blanquerna*, amb les seues retgles i conseis p'els diferents estaments de l'homo, ja p'el de matrimoni, ja p'el de religió, desde la senzilla i aspra vida ermitana fins a l'augusta i apostolical dignitat de Suprem Pastor de l'Esglesia; d'aquest llibre en forma part el *d'Amic e Amat*, que vessa amor i unió íntima amb Deu, mirall claríssim on s'hi contemplen les virtuts altíssimes del Beat; l'*Art Demonstrativa*; el *libre dels Cent noms de Deu*, escrit en vers; *Felix de les marevelles del món*, encaminat a reformar les costums dels cristians; el *libre de Desconort*, que, escrit també en vers, transparenta la desolació i plor de la seua ànima contristada al veure que negú treballava com ell ho desitjava, per la cristianisació de tota l'Humanitat.

I no defallint, ni abandonant per fals desenganys els seus plans, essent ja sexantí, escriu l'*Arbre de ciencia*, que és una nova i més clara exposició de l'*Art general*, i en ell diu amb gran humilitat que si en qualque cosa erra, no ho fa amb ciencia, sino per ignorancia, demanant l'aprovació del Papa i Bisbes. Poc després apareix el *libre d'els Articles de la Fe*, a on argumenta contra els Averroistes, demostrant la conveniencia entre l'intel·ligència humana i la fe; demostracions que renova essent a París l'any 1297 i més tard l'any 1310, refutant i firant p'en terra els arguments averroístics amb l'eficacia prepotent de les seues proves. A dins la Sorbona de París són escoltades amb fruició les explicacions de *Mestre Barba florida*, com deien els seus deixebles, ple d'anys, santedat i sapiencia, qui seguint la costum dels Teòlegs de son temps, publica allà un notable comentari sobre alguns difícils passatges del *libre del Mestre de les sentencies*, *Pere Lombart*, a on defensa la Concepció Immaculada de la B. V. Maria. Sortiren també a llum de la seua ploma l'*Art general últim*, el *libre del Coneixement de Deu, de Deu i Jesucrist, de Sancta Maria, Art de Predicació, Art de Dret, Art divina, libre de Confessió* i tants, d'altre sens nombre, que no més citar-los cansaria, però que tots proclamen a la

una la ciència inexhausta, sabiduria altissima i feconditat prodigiosa de l'illuminat Mestre i Arcangèlic Doctor, nat a Mallorca l'any 1252, i mort a prop de les nostres costes l'any 1315, després de sufrir martiri que a Africa li preparà la rabia dels sabis sarraïns veent-se confusos en lluminoses polèmiques p'el Sabi més que tots ells, Ramon Lull.

¿No és ver, idò, que venerant-lo come Sant, l'hem d'admirar come Sabi? perque ell, com diu un historiador, fundat a damunt els principis que Deu li infundí sabé treure aquell *mare magnum* inmens de producció, aquella colecció de centenars de tractats (molts d'ell perduts o dispersos) de matèries tan diferents com Teologia, Metafísica, Filosofia natural i moral, Dret, Astronomia, Geometria, Lògica, Retòrica, Gramàtica, Nàutica, Art militar, Historia, escrits en llengües diverses, en mig d'incessants i llargs romiatges i pelegrinacions, i sens deixar mai els exercicis de pietat.

I ara per acabament, cal consignar el testimoni que come literat dona d'ell autoritat tan competent i respectable com és la del sabi bisbe de Vich, Dr. Torres i Bages, qui lletgint un trellat del *libre de Contemplació*, absort davant aquest monument literari, el proclama llibre príncep de tota la literatur acatalana; i també d'un admirador d'En Lull tan entès com D. Miquel S. Oliver, qui diu que son llenguatge mostra una dicció rica saborosa, lligada, blançissima i la dolçura i eufonia d'aquelles planes, afegeix, si's compara amb qualsevol prosa castellana de son temps.... s'hi trobarà la diferencia que va del préssec sonrosat i casi madur al rudimentari i grenyal. Finalment hem de retreure, sino li faríem ofensa, l'autoritat del crític major i príncep de l'erudició espanyola En Menéndez y Pelayo, qui no s'assacia d'escriure sobre Ramon Lull les més plaents i lluminoses pàgines. En l'obra *Heterodoxos* el jutjà eruditament i el vindicà de perposats errors lo mateix que dins el vastíssim historial de *las Ideas estéticas*. Però quant, segons escriu el citat llista Obrador, s'es posat En Menéndez y Pelayo a major altura, superant-se a si mateix i condensant en frases admirablement cisellades lo que va esser el Beat Lull, come narrador didàctic i simbolista, és estat en l'obra *Orígenes de la Novela*, on n'ha estreta l'essencia artística, n'ha feta percebre l'autèntica sabor, n'ha expremut el suc doctrinal, deixant l'impressió de conèixer el Beat d'un modo tan just i amb tanta clarividencia, com si amb ell hagués conviscut, li hagués guaitat dins l'enteniment, escoltat els batuts del cor i seguit el seu romiatge, tota la vida. He dit.

AGRÍCOLES

LA COLLITA DEL VÍ

Del darrer número del Bolletí de la Estació Enofècnica d'Espanya a Cete, copiàm les següents impressions:

La invasió de «mildiu» s'ha estès a casi totes les regions vitícoles, produint danys importants i principalment en les comarques meridionals. Abans que actualment s'hagi reconegut la importancia i extensió del mal produit per aquesta malaltia criptogàmica, no hem d'aventurar-nos a indicar-ne la intensitat, perque resulta difícil una veritable informació ocular i divergeixen els parers dels mateixos viticultors.

La especulació en la propietat: és dir, el stok existent en la mateixa, és la dificultat major per arribar a rendir-se compte exacte de la gravetat de l'actual situació vitícola. El viticultor, en sa desmesurada codicia, exagera els feits en tots els casos: Per aquestes raons será prudent esperar obtenir dades més precises, per assegurar, sense por de equivocar-se, si els atacs del «mildiu» han de considerar-se avui com un desastre per la viticultura francesa.

A part del «mildiu», es presenten altres malalties com són: la «piral», la «cochilis», etc.

Ara bé; abans que els preus han augmentat considerablement no creiem ascendeixin molt perque en l'actual campanya els nostres vins puguin importar-se, donada la competencia de preu dels vins algerins; per tant será convenient recomenar un cop més als nostres colliters no exagerar la puja de preu dels seus productes, perque la importació sigui factible en aquest cas.

A Algeria sembla que els atacs de «mildiu» han estat continguts per les fortes calors; però el mal existeix sempre.

A Italia les vinyes han estat també invadides fortament pel «mildiu», i es creu reduirà la collita futura.

L'alça dels preus ha motivat una momentanea paralització en els mercats, els comerciants es limiten a petites compres per satisfer les necessitats del moment, estant-se a la expectativa i aguardant la comprovació del desastre per decidir-se.

Es cotitzen les classes corrents del país de 8 i 9 graus, de 17 a 20 francs hectòlitre.

IMPORTACIÓ A MALLORCA DE QUEVIURES

Aquesta setmana el vapor «Rei Jaume I» ha portat de Barcelona 75.500 Kilos de farina, 6.500 de blat de les Indies, 25.500 de patates i 20.000 de faves «El Miramar» n'ha duit 25.500 Kilos de farina, 25.400 de blat, 5.000 de patates 8.880 de faves i 11.500 de blat, de les Indies. D'Alicant el «Catalunya» ha duit: 5.000 kilos de blat, 10. 599 de patates i 561 cap de bastia de llana.

PUBLICACIONS REBUDES

La Guerra Europea—LA CAUSA DE BÉLGICA.—Estudio documental por veridicus, artículos publicados en los periódicos suscritos a la Agencia Católica de información—Prensa asociada.—Madrid, gran Imprenta católica, Alburquerque, 12—1915.

Caja de Pensiones para Vejez y de Ahorros.—Barcelona—Diciembre de 1914.

Folletos Rojos de la A. S. P.—Serie B n.º 5—*Habrá siempre clases socialistas?*—Lo discute y resuelve Jimenez Saurás del Grupo «Los Justicieros»—A. S. P. Bruch, 49—Apartado 275—Barcelona.

Reglamento del Instituto de Estudios Superiores para la Mujer—Palma—Imprenta de J. Tous—1915

Vida Popular del Beato Ramon Lull per D. Jaume Borrás Rullán, Pvre.—Segona Edició—Palma—Estampa de l'Esperança Longeta 11—1915.

Agraïm a tots els qui mos han enviat aquestas obretes l'obsequi que mos han fet.

Noves de Mallorca

PALMA

ES TELEFON A MALLORCA

Fa alguns dies el Quefe de la Central Telefónica D. Miquel Zornoza manifestà haver rebut ja mostra dels aparats que ben prest s'han d'instalar per tot Mallorca. Aquets son de sa construcció més moderna. Dit senyor ja té rebut material d'instalació suficient per sa línea Palma-Inca-Sineu, instalació que sa farà tot-d'una i que será sa més important de s'illa.

Dagut an els treballs de dit Sr. pareix que és telefon va en vies d'insialar-se fins al més petit poblet. Ha lograt que empreses particulars, en les que e-hi han pres sa part millor els Ajuntaments, s'encarreguin de conduir tot es material per varies líneas, com son Esporles, Palma, Fornalutx, Solier, Campanet i Sa Pobla. Aquestes líneas, que segons mos hem enterats, contribuiràn ses brigades oficials, serán cedides a s'Estat, una vegada, que quedin llestes; i s'Estat les unirà llevors a sa Red general de tota Mallorca.

Un altre projecte molt important, té ganes de realisar dit Sr. Zornoza.

Com hauràn pogut enterar-se anteriorment nostros lectors per agost pròxim s'extindrà un altre cable telegràfic entre Mallorca i Menorca, que, partint d'Alcudia anirà a Ciutadella. Doncs ara dit Sr. està estudiant un medi, per que, aprofitant els treballs costosos que això suposa al meteix temps s'extengui també un cable telefonic, entre Alcudia i Ciutadella.

Si sa dugués a terme dit projecte, per medi des telefons, resultaria un fet certísim es poder-se comunicar tots els pobles, fins i tot els més llunyans, de Mallorca i Menorca.

Ecos de Ca-nostra

CONGRESISTES. -- Diumenge arribà del Congrés litúrgic català, que s'ha fet a Monserrat presidit pel Nunci Pontifici, el Vicari d'aquesta Parroquia, Mossen Antoni Palou, que e-hi era amb un altre inquer, el M. I. Mossen Joan Quetglas, Canonge, encarregat de la litúrgia a Mallorca.

Conta que el Congrés va esser un èxit per les personalitats eclesiàstiques que hi prengueren part, la multitud de congressistes que e-hi assistiren, i sobre tot, per la labor litúrgica realitzada per aquella magna assamblea.

FESTA DE SANT LLUIS.—Diumenge passat es celebrà la festa de Sant Lluís Gonsaga, que tots els anys li dedica la Congregació Mariana.

En la festa, d'Iglesia hi va haver comunió general i ofici solemne amb sermó que digué'l Sr. Ecònom, glorificant les virtuts del Patró de la Joventut.

Hora-baxa a ca'ls Jermans de les Escoles Cristianes, hi va haver vel·lada literaria, que sortí de ses bones, llegint composicions series i humorístiques animosos congregants.

Les notes més brillants les donaren En Jaume Sampol, amb un bell discurs sobre la joventut, i N'Andreu Caimari, amb un treball de costums inqueres titulat *Sa Primera Figa Flor*, de la col·lecció que publica «La Aurora» firmada per un *Creuct*.

El Sr. Ecònom resumí l'acte amb un fogós parlament.

Tot-hom en sortí ben satisfet.

LLAMAMOS LA ATENCIÓN DE LOS ARTRÍTICOS que la «Piperazina Dr. Grau», es recetada por todos los médicos para combatir el reuma, gota, ciática cólicos nefríticos, arenillas mal de piedra, neu ralgiás, etc. Es el mejor del ácido úrico.

FESTA DE SANTA MAGDALENA.—El Sr. Rector de Sta. Magdalena mos ha enviat, per esser publicada la següent manifestació:

Amb motiu de coincidir aquest any, el primer diumenge posterior a Santa Magdalena amb sa festa de Sant Jaume i, havent-se presentats alguns inconvenients per atendre a la part cívica de la festa que s'hi projectava, s'ha determinat, que la festa religiosa se fés aquest any, el meteix dia de la Santa o sia dijous dia 22. Amb aqueix motiu s'hi celebraran, a dit Oratori, algunes misses i un ofici cantat, en que s'extranarà un tern reformat que D.ª Maria Bennassar ha tengut a bé regalar an aquell Oratori.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostros mercat
Bessó a 100'00 el quintá

Blat	a	21'50	la cortera.
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'00	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	19'00	id.
id. per bestia	a	18'50	id.
Blat de les Indies	a	17'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	05'50	

NOSTROS AMICS DIFUNTS

A Mahó, ha mort la senyoreta D.ª Margalida Payeras, filla del Tinent Coronell, cunyat de nostros amic Mn. Domingo Alzina.

Enviàm a sa Família nostros mes afectuos condol per tant sensible pèrdua, i adressàm oracions al Altíssim per l'etern descans de la malaguanyada senyoreta.

De Barcelona ahir vengué la trista noticia de la mort de D.ª Antonia Fiol, Esposa del Diputat Provincial Sr. Sampol i neboda de la distingida senyora de Son Frara-D.ª Maria Bennassar.

Avui dissapte és arribat el vapor ràpit portador del seu cadàver, per esser enterrat a son poble de Biniali.

A Inca, a on havia passat bona part de sa vida amb sa tia Maria, a causat gran sorpresa i sentiment la fausta novedat; i més al recordar la joventut i la bondat de la malaguanyada Antonia que tantes simpaties tenia entre nosaltres.

Acompanyàm amb la seva fonda angustia al Sr. Sampol ses ties d'Inca i de Biniali demés familia, mentres axecàm el cor al Cel per pregar pel repòs etern de la difunta i pels vius qui l'anyoraran.

R. I. P.

FUNCIONS RELIGIOSES

A la Parroquia.

Demà dia 18, se celebrarà la amb tota solemnitat sa festa de N.^a Sr.^a del Carme.

Anit, entrada de fosca's cantaràn solemnes Completes

Demà, a les 9 i mitja, Tercia cantada i Ofici major amb sermó pel R. P. Fra Pere J. Cerdà Superior de Franciscans, La Capella de la Parroquia cantarà la Missa *Pontificalis* d'En Perossi.

A les 5 i mitja del capvespre, segones vespres i exercissi a N.^a Sr.^a del Carme i vestició de l'escapulari.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

NAXAMENTS

Dia 4.—Antonia Garau i Fiol filla de Joan i de Antonia.

Dia 4.—Francesc Aguiló Llompart fill de Jaume Antoni i de Maria.

Dia 5.—Manuel Ramos i Fernandez fill de Manuel i Maria.

Dia 8.—Teresa Seguí i Pol filla de Josep i de Maria

DEFUNCIONS

Dia 2.—Magdalena Salom Mora, de cinc mesos, morta a consecuencia de Gastro enteritis.

Dia 4.—Martina Llompart Llinas, casada de 68 anys morta a consecuencia de endocarditis,

Dia 7.—Joan Genestra Rubert, de un any mort a consecuencia de Atrepsia.

Dia 8.—Juana Aina Coll Borrás, Viuda de 84 anys morta a consecuencia de senectut.

VENALS

Una peça de terra, plena d'arbres, d'unes 4 corterades anomenada CAN GUINEU situada an el camí de Lloseta, propietat de l'amo'n Joan Ferrer (de May Nou) de Consey.

Una cadena de ferro i caxon de giny, en molt bon estat, que han servit per treure aigo a una cini.

An aquesta imprenta s'en darà més claricies.

¡ATENCIÓN!

Reapertura de la gran Fotografia FIOU

POR EL

Fotógrafo Sr. A. AMADEO

Estará abierta al público, unicamente los Jueves y Domingos

TRABAJOS DE TODAS CLASES

VERDADERAMENTE ARTÍSTICOS

Magníficas e insuperables ampliaciones retocadas en negro, a todos colores y a una sola tinta.

Visita esta casa

y os convencereis

Plaza del Sol 8.—Inca (Mallorca).

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.

Puños id, id. a 10 céntimos par.

Camisas de 20 a 40 céntimos según forma

Sucursal en Inca.—Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2.